

Szépművészeti Múzeum [CC BY-NC-SA]

Tárgyak:	Az athéni Andokidés-festő vörösalakos kylix (ivócsésze)
Intézmény:	Szépművészeti Múzeum Dózsa György út 41. 1146 Budapest
Gyűjtemények:	Antik Gyűjtemény
Leltári szám:	ANT_51.28

Leírás

Az athéni vázafestészetben Kr. e. 525 körül a korábban szokásos feketealakos technika mellett megjelent a vázák vörösalakos díszítésmódja is. Az Andokidés-festő a vörösalakos vázafestészet úttörői közé tartozott, bár iskolázottságát még a feketealakos technikát használó műhelyekben szerezte. A legkedveltebb vázaformáját jelentő nagyméretű bortároló amphorák egyik oldalát például a régi, a másik oldalát pedig az új technikával díszítette. A lakomákon ivócsészeként használt kylixekből csupán néhány darabot készített. Nevét onnan kapta, hogy némelyik általa festett vázán egy Andokidés nevű fazekasmester szignatúrája található. Művein ő maga nem tüntette fel nevét, így azokat csupán a vázák alapos vizsgálatával lehet azonosítani. A budapesti kylix kétség kívül az Andokidés-festő munkája, a jellegzetes profilok a kissé előreugró és olykor enyhén lefelé hajló alsó ajkakkal, a fejformák, a könyök és a sarkok sajátos kidudorodása mind rá jellemző sajátosságok. A budapesti kylix feltűnően különbözik a többi vörösalakos technikával díszített csészétől, jóval kisebb azoknál. Mérete a feketealakos kylixeknél általános, ahogy a csésze belsejében látható Gorgó-fej is. Szintén a feketealakos kylixek külső részét volt szokás szemekkel díszíteni, a vörösalakos daraboknál azonban a szemek melletti palmetta is elmaradhatatlan elem. Az Andokidés-festő tehát még a két korszak határán állt: a feketealakos formát és részben a feketealakos díszítési rendszert használta vörösalakos technikával keverve. Lakatos Szilvia

Alapadatok

Méretek	21,5 cm
Anyag/ Technika	Vörösalakos, agyag /

Események

Készítés ... mikor Kr. e. 520 [circa]
ki Andokidész festő (kb. i. e. 530 és 510 között)

Kulcsszavak

- váza